

In acest an — peste 6 000 000 plopi hibrizi!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XX, Seria II, nr. 4582

4 PAGINI — 20 BANI

Duminică 9 februarie 1964

Sub viscolul iernii, ca și sub
soarele năpraznic al verii,
„montorii de înălțime” —
acești îndrăzneți ai marilor
șantieri — execută lucrări
complicate, suspendați dea-
susupra pământului. Pe șantie-
rul Combinatului chimic
Craiova, obiectivul aparatu-
lului de fotografat a surprins
pe acești tineri montori, lu-
crînd la o conductă tehnolo-
gică.

Foto: ION CUCU

Inzestarea conti-
nuă a economiei
noastre naționale
în scopul satisfac-
cerii cerințelor
mereu crescînde
ale poporului
muncitor, pune în fața gospo-
dăriei silvice o serie de sar-
cini importante.

Ing. Mihai Suder
ministru economiei forestiere

lități corespunzătoare, s-au
obținut rezultate frumoase.
Anul trecut tinerii din regiu-
nea Oltenia au executat lu-
crări în valoare de peste
2 950 000 lei, cei din regiunea
Crișana de peste 1 850 000 lei,
iar în regiunile Suceava, Ar-
geș și Ploiești de aproximativ
300 000 lei. În alte regiuni
s-au obținut rezultate mai
slabe: la Brașov, de exem-
plu, valoarea lucrărilor efec-
tuate prin munca patriotică a
tineretului a însumat 300 000
de lei, la Dobrogea 380 000
lei, la Hunedoara aproxima-
tiv 150 000 lei, la Mureș Auto-
nomă-Maghiară circa 400 000
lei.

Tot din punct de vedere e-
conomic trebuie arătat că a-
ceste plantații se pot executa
și întreține ușor, exploatarea
fiind foarte rentabilă pentru
că se poate face chiar „la
drum”. Materialul lemnos re-
zultat din aceste aliniamente
este valoros, deoarece ne dă
lemn de derulaj pentru chi-
briuri, lemn de gater pentru
lăzi și alte utilizări, lemn
pentru celuloză, pasta meca-
nică, plăci aglomerate etc.
alt de necesare dezvoltării
continue a industriei noastre,
a combinatelor de industriali-
zare a lemnului și a celor de
celuloză și hîrtie.

În afară de latura econo-
mică, aliniamentele de plop
repede crescători executate
de-a lungul drumurilor au și
un rol peisagistic prin portu-
lor frumos — cu trunchiuri
drepte și coroană simetrică.
În anul 1964, sectorului de
economii forestieră îi revine
sarcina de a planta în alinia-
mente cel puțin 600 000 de
plopi pe circa 3 000
km lungime, din care
100 000 în regiunea
București, cite 60 de
mii în regiunile Ol-
tenia și Galați, 50 de
mii în Argeș, cite 40
de mii în regiunile
Crișana și Ploiești
etc. Nu există regi-
une în care în cursul
acestui an să nu se
planteze asemenea a-
liniamente. Deoarece
aceste lucrări se exe-
cută în apropierea

Scopul acestor rînduri este
aceia de a arăta, pe scurt,

O importantă acțiune la care tineretul este chemat să contribuie cu toate forțele

Pentru împăduriri-
rea terenurilor dez-
gozite în trecut și
pentru refacerea ar-
boretelor degradate
și brăcuite, gospo-
dăriei silvice i-au re-
venit sarcini deosebit
de importante. Din
1948, în fiecare an, s-au plan-
tat zeci de mii de hectare, pu-
nîndu-se un deosebit accent pe
extinderea în cultură a rășino-
soarelor și a speciilor repede
crescătoare ca: duglasul, pinul,
plopul negru hibrid, salcîmul
etc.

An de an, o contribuție în-
semnată la realizarea acestor
sarcini a adus tineretul, care,
mobilizat de către organiza-
țiile U.T.M., a participat cu
mult entuziasm la acțiuni de
mare eficacitate economică:
executarea unor lucrări de
recoltare a semințelor forestie-
re, culturi în pepinere,
împăduriri, îngrijiri de ar-
borete tinere, combaterea
dăunătorilor din păduri și
altele.

Astfel, numai în cursul
anului 1963, prin munca pa-
triotică a tineretului s-au rea-
lizat peste 5 700 ha împădu-
riri, 34 000 ha îngrijiri de
arborete tinere, 5 250 ha ajuto-
rări în regenerările natu-
rale, culegerea a zeci de mii kg
semințe forestiere etc., lu-
crări care valorează aproape
16 000 000 lei.

Acolo unde a existat o pre-
ocupare susținută atît din
partea organizațiilor U.T.M.,
care au mobilizat tineretul în
campaniile de lucru, cît și din
partea unităților silvice, care
au acordat asistență tehnică
în vederea asigurării unei ca-

unelor din acțiunile de împă-
duriri pe anul 1964, la a căror
realizare tineretul poate, ca
și în anii trecuți, să aducă o
contribuție deosebită.

Prin Directivele Congresu-
lului al III-lea al partidului
nostru s-a trasat sarcina de a
se efectua plantații de arbori
de-a lungul cursurilor de apă,
al digurilor. Aportul e-
conomic al acestor plantații
este însemnat, în unele țări
europene recoltîndu-se anual
zeci de mii de metri cubi de
material lemnos din aseme-
nea plantații.

Condițiile pedoclimatice din
țara noastră și asortimentul
de soiuri selecționate de plop
de care dispunem în prezent,
permit folosirea ploilor pe
o scară destul de mare. A-
ceastă situație favorabilă face
posibil ca plopii să poată fi
folosiți în aliniamente aproape
pe tot cuprinsul țării, indife-
rent de zona fito-climatică,
la altitudini pînă la 700—800
metri, exceptînd văile înguste
și reci din regiunea montană.

Este interesant de reținut
faptul că 200 pueți de plop
plantați în aliniamente, deci
fără a necesita terenuri în
plus și folosind numai margi-
nile drumurilor, canalelor și
cursurilor de ape — care nu
sînt folosite încă în mod gos-
podăresc — dau o producție
de masă lemnosă echivalen-
tă cu producția unui hectar
plantat cu această specie for-
restieră.

centrelor și punctelor popu-
late, nefiind nevoie de depla-
sare îndelungată pînă la locu-
rile de lucru și necesitînd o
muncă ușoară și plăcută, con-
siderăm că tineretul poate ad-
uce cea mai mare contribuție
la realizarea planului privind
aliniamentele de plop repede
crescători. Lucrările de com-
pletare a pueților lipsiți din
aliniamente mai vechi, de în-
treținere a acestora și a celor
ce se vor planta, chiar de să-
rire în perioadele de secetă, pot
fi, de asemenea executate
de tineretul patriei noastre.

În afară de aliniamente, o
altă sarcină importantă îi re-
vine sectorului silvice, de a-
semenea trasată prin Direc-
tivele Congresului al III-lea
al partidului nostru, este a-
ceea ca la sfîrșitul anului 1965
să se ajungă la o suprafață
plantată cu plopi de cel puțin
50 000 hectare. Această sar-

(Continuare în pag. a IV-a)

STAFETA CONSTRUCTORILOR

„masă rotundă „in mers”

—privind contribuția tineretului

la darea în folosință la termen

a obiectivelor industriale

Iată-ne pe un nou șantier, unul din cele mai frumoase șantiere pe care
le-am vizitat vreodată, într-un peisaj ce cuprinde, în chenarul coloratelor
argintii, cele mai neprevăzute logodne de geometrii și culori. Treceam pe
lîngă marile „clopote de beton” ale turnurilor de granulare, ocolim uriașele
construcții în formă de turnuri, cilindri, retorte sau sfere, și, escaladînd
scările unui turn, poposim cîteva clipe pe o vastă terasă, realizînd de aici,
de sus, din acest punct ideal al priveliștii, vastul panoramic al șantierului,
cu cele 14 fabrici în construcție, unele în țară prin proporții, concepție, ar-
hitectură: fabrici care vor da importante cantități de îngrășăminte chimice,
produse intermediare din industria chimică, organică, mase plastice etc.

Citiți în pag. III-a reportajul nostru:

II. Pe șantierul Combinatului Chimic Craiova

Expunerea interesantă făcută de lector la anul I al cercului „Cultura
plantelor de cîmp” de la G.A.C. Stupini, regiunea Brașov, concentrează
atenția cursanților.

Foto: N. STELORIAN

Mașini și agregate de mare randament

Exploatarea minierei din re-
giunea Cluj au fost dotate în
ultimul timp cu noi mașini și
agregate de mare productivi-
tate. Astfel, la mina Aghireș,
au intrat în producție două
linii tehnologice de preparare
a caolinului cu o capacitate de
peste 200 tone zilnic fiecare.
Exploatarea — Cornești și Satra
au fost dotate cu excavatoare
iar la minele Rodna și Aghireș
a fost mecanizat încărcatul în
subteran prin intrarea în pro-
ducție a unor mașini de mare
productivitate.

Anul acesta, parcul de uti-
laje ale exploatarea miniere
se va mări cu noi mașini de
încărcat în subteran, excava-
toare de mare productivitate,
autocamioane etc. Pe această
bază se prevede ca producția
să crească cu 5,2 la sută față
de 1963.

(Agerpres)

Cronica ACTUALITĂȚII

În excursie

Peste 100 de colectivități din raioanele Oaș și Satu Mare au făcut o
excursie prin țară vizitînd orașele Brașov, Tg. Mureș și alte localități. De la începutul anului mai mult de 250 de
colectivități maramureșene au luat parte la asemenea excursii, iar pentru
cele programate în viitor și-au anunțat participarea alți peste 2 000 de
colectivități din regiune.

LUCRĂRI DE MODERNIZARE A REȚELEI TELEFONICE

Se extinde sistemul
de comunicații cu a-
jutorul curentilor pur-
tători, care permite ca
pe un singur circuit
să se efectueze simul-
tan mai multe convor-
biri. Începînd din a-
cest an, prin interme-
diul curentilor purtă-
tori, pe cele trei ma-

gistraie de radiorelee
folosite în transmisie:
rea programelor de
televiziune se vor pu-
te efectua și un nu-
măr însemnat de con-
vorbiri telefonice.
Lucrările de moder-
nizare a rețelei telefo-
nice continuă în acest
an în multe orașe ale

țării, printre care
București, Iași, Cluj,
Suceava, Hunedoara
și Baia Mare.
O mare parte din
aparatura de teleco-
municații ce necesită
a fi instalată este pre-
dusă de întreprinderile
industriale noastre elec-
trotehnice.

Consfătuirea pe țară a membrilor cinecluburilor studențești

La Predeal s-a deschis sim-
batic prima consfătuire a con-
ducătorilor cinecluburilor stu-
dențești, organizată de Uni-
unea Asociațiilor studenților și
Asociația cineaștilor din R.P.
Română. Participă cineaști a-
matori din centrele universi-

tare București, Cluj, Iași, Ti-
mișoara, Brașov, Bacău.
Cu acest prilej, sînt prezen-
tate referate privind activita-
tea lor în acest domeniu de
creație artistică, urmate de
proiecția unor filme realizate
de cinecluburile studențești.
(Agerpres)

„Lună cărții la sate”

Cu ocazia deschide-
rii „Lunii cărții la
sate”, în comuna Jucu
din raionul Gherla, a
avut loc o consfătuire
cu cititorii pe tema
„Rolul cărții în viața
satului”.
La magazinul uni-
versal și la cele trei
magazine mixte au

participat stăru-
toși de cărți cu vin-
zare, iar în centrul
comunei a fost ame-
najată o librărie.
Fost organizat de ase-
menea un concurs
de poezii și recenzii,
vîntime cu cărți etc.
„Cine citește, răspun-
de” la care au luat
parte cei mai activi

VASILE PETEAN
correspondent
voluntar

SĂ DISCUTĂM DESPRE: tinerete, educație, răspunderi

Urcam încet scara de piatră și
aș fi vrut ca ea să mă ducă
în altă parte. Nu trebuia să
încerc să închid ochii, să încerc să vi-
sez, să-mi imaginez alt ur-
cuc, să-mi suficient să recep-
tulez cîteva fapte ca să-mi
întăresc convingerea că n-aveam ce căuta
aici. Fîrec ar fi fost ca în capul scării,
ale altiei scări, de marmură albă, să mă
întîmpine profesorul
cercului de meca-
nică al Palatului Pio-
nieriilor: „Te intere-
sezi de Ion Pribegeanu?
Merită. La 13
ani se pricepe la
montare ca un ade-
vărat meșter, știe să
conducă un camion, să repare o mo-
tocietă...” Fîrec ar fi fost ca în
capul scării, ale altiei scări cea care
duce la cancelaria Școlii de 8 ani numărul
136, să mă întîmpine profesora de
engleză: „Te interesezi de Pribegeanu
Ion dintr-o șaptea? Merită. A tipicit o
vreme de la școală, dar numai în cîteva
ore de meditație a izbutit să-și ajungă
colegii, și încă pe cei mai buni din cla-
să. De altfel, pînă acum, a luat în fie-
care an premiu sau mențiune la învîță-

tură...” Fîrec ar fi fost ca în capul scării,
iarăși ale altiei scări, cea a unei case
de pe strada Tătaru Petre, să mă întîm-
pine unchiul lui Ion Pribegeanu: „Îl în-
văță pe Neiu acordeonul și prinde vîm-
toare de repede. E în stare să exerseze ore
în șir...”
Urcam încet scara de piatră și nu
voiam să accept că era tîrziu, că dacă am
ajuns aici trebuia să-mi continui drumul,

masa de lucru a procurorului. Fiecare
pagină, fiecare rînd al dosarului îi strî-
nește o nedumerire amestecată cu nelî-
niște, cu durere, cu minie. Te trezești în-
trebîndu-te pentru a suta oară: cum a
fost posibil ca lucrurile să ajungă aici?
Cine trebuie să răspundă pentru că lu-
crurile au ajuns aici?
Așa cum se desprinde ea din filele do-
sarului, viața lui Ion Pribegeanu poate fi

„Cazul” Ion Pribegeanu

de Octav Pancu-Iași

că ori cît ar fi fost de fîrec ca aceste
trepte să mă ducă în altă parte, acum nu
se mai putea.
Urcam încet scara de piatră a tribuna-
lului...
Eleul Ion Pribegeanu, în vîrstă de 13
ani, este de la o vreme ceea ce în ter-
meni juridici se numește un „caz”. Viața
lui poate fi citită într-un dosar aflat pe

ușor rezumată. Fiu de muncitori — ta-
tăl muncitor la Uzinele „Autobuzul”
mama țesătoare la I.S. Munca Textilă
— bătălul crește fără să cunoască lipsuri
materiale de nici un fel, este bine hrănit,
îngrijit îmbrăcat. Dat la școală, timp de
jase ani se distinge ca un elev merituos,
în 5 ani obține premiul I, iar al șaselea
mențiune. Și deodată... deodată devine un

„caz”. Fugind de la o oră de istorie,
lipsește de acasă cîteva zile și
nopti. După o vreme este prins de către
organele de mișie la Uzinele, îndreptî-
ndu-se spre litoral și conducînd un ca-
mion „împrumutat” din București. Este
găsit apoi, tot de către organele de mi-
șie, la Iași, unde călătorește cu trenul, dar
fără bileț, ca numai după cîteva zile, iz-
butind să fugă, să fie descoperit la Pre-
deal...
Ceea ce, în mod normal, a izbit în pri-
mul rînd pe cei care au alcătuit dosarul,
a fost acest „deodată” ivit în viața lui
Ion Pribegeanu. Oameni cu experiență,
și-au dat seama din prima clipă că acest
„deodată” trebuie să-și aibă istoria lui
și, mai ales, că el n-ar fi survenit dacă
n-ar fi avut condiții preletnice. De ce a-
cest „deodată” nu apare în viața a mi-
liioane și milioane de copii de la noi care
se dezvoltă armonios,
și trăiesc din plin a-
nii voinici ai „vîrstei
de aur”, răsplînd
prin sîrguința, hărni-
cia, visurile lor, ma-
rea dragoste, nefăr-
mura grijă cu care sint inconjurați în
statul nostru socialist? Și de ce a apă-
rut el în viața lui Ion Pribegeanu?

Ca să-și poată răspunde, au luat fap-
tele de la început...
Mai întii, nu i-a mulțumit laconismul
informației: „fiu de muncitori”. Desigur,
pe părinții lui Ion nimeni nu-i poate
contrazice cînd declară că sînt „munci-
tori”.

(Continuare în pag. a II-a)

PE SANȚIERUL

făcută de un bătrîn dulgher, as al cofrajelor gisante — dar care la venirea pe șantier nici nu urusese să audă de ele...

...dar și spații neutre

— Dar de tinerii cu calificare înaltă, în ce fel v-ați ocupat?

La această întrebare, tov. Pop nu găsește răspuns... (Sau, cel puțin, nu un răspuns care să-și justifice consemnarea).

Un popas la această problemă se impune la modul imperios. Nu vom spune o nouădată, afirmând că acțiunea de calificare nu e o acțiune „în sine”, ci în strînsă dependență de însuși ritmul construcției. Tinerii zidari, dulgheri, fierari-betonisti etc. au fost, în genere, bine pregătiți, aduși treptat, o dată cu dezvoltarea construcției, la un nivel tot mai înalt. Dar șantierul a intrat, la ora actuală, în adevăratul studiu în care lucrările de urgență sînt lucrări speciale (finisări, montaje de utilaje pretențioase, instalații făcute pentru prima oară în țară), lucrări executate de alți muncitori decît de dulgheri sau fierari betonisti. Un plus de cunoștințe pentru cei care execută lucrări speciale — deci pentru cei care decid, la ceasul de față, dacă în folosință la termen a obiectivelor combinatului — n-a constituit, pînă azi, obiectul unei atențe preocupări a comitetului U.T.M. pe complex.

Comitetul U.T.M., în colaborare cu comitetul sindicatului, cu conducerea șantierului, e dator să fixeze — în termen de urgență — un plan operativ, cu obiective precise, privind continuarea îmbogățirii a orizontului tehnic-profesional al tinerilor cu calificare înaltă. Nu trebuie uitat nici o clipă că ritmul înaintării construcției, evoluția sa, timpuri de zi, exigențe tot mai complexe.

...Dar e timpul să vedem ce se întreprinde, concret, la cele trei obiective amintite în capitolul dinainte — stația de tratare a apelor de riu, fabrica de oxigen și fabrica de amoniac.

Educația curajului

...Și totuși, ce se va întimpla dacă acest „minut” se va pierde? Cînd o neglijență (chiar infimă!) a montajului, de exemplu, va trage înapoi și munca instalatorului, și pe cea a constructorului? Ce s-ar mai putea întreprinde pentru a preîntîmpina o asemenea situație?

Organizațiile U.T.M. de la montaj, construcții și I.L.B. (Instalații), popularizînd acțiunea „minutul” printr-o tinerilor lor — s-au oprit aici... Dar mai departe?

Vom da cuvîntul, în replică, unor fapte petrecute pe un alt șantier — șantierul Combinatului de industrializare a lemnului din Turnu Severin — fapte pe care le-am aflat mai tîrziu, la un alt popas al „ștafetelor constructorilor”, și asupra cărora vom reveni, cu amănunțit, în reportajul nostru viitor... Amintim aici esențialul: pe șantierul de la Turnu Severin, comitetele U.T.M. ale instalatorilor și ale constructorilor și-au unit eforturile într-o acțiune comună, dictată, ca și în cazul Craiovei, necesitatea colaborării, factor determinant în atingerea unui ritm înalt al construcției. O acțiune în care tinerii celor două organizații și-au adreșat, reciproc, chemări la întrecere — într-un fel, chemări la colaborare — cu obligații precise pentru ambele părți, defalcate pe termene și categorii de lucrări. Un singur exemplu: „Tovarăși instalatori! — au chemat tinerii care execută construcțiile — terminați instalațiile de scurgere a apelor pluviale, în vederea finisării definitive a acoperișului, în data de 15 februarie!” „Tovarăși constructori! — a sunat, în aceeași clipă, răspunsul — vom face tot ce ne cereți, cu condiția ca voi să isprăviți, pînă la 10 februarie, cîmălele de vizitare necesare racordării pentru canale!” O întrecere vie, cu termene stricte, cu obligații concrete de ambele părți, cu posibilitatea unui control eficient.

Să aducem Severinul la Craiova?

...Dar, cum spuneam, despre această inițiativă vom vorbi mai pe larg la cea de a treia ediție a mesei noastre rotunde. Am redat aici doar sinteza unei experiențe. Atenți, tovarășii de la Craiova! Urmați-o! Poate că vă va spune lucruri interesante!

...Și totuși, ce facem? Primele fabrici ale combinatului se pregătesc să intre în funcțiune, în schimb mulți dintre cei ce vor trebui să comande complexele agregate — sorteză pietriș!

...Spațiul nu ne îngăduie să redăm și alte aspecte din bogata activitate a tinerilor constructori de la Craiova. Există, aici, nenumărate alte experiențe interesante, atât în desfășurarea întrecerilor, cât și de ordin educativ-cultural. Ne rămîne o singură posibilitate: să extindem, în reportajele viitoare, această masă rotundă „în mers”, luînd cu noi — pe șantier — pe care le vom străbate — tinerii de pe șantierul combinatului craiovean. Iată-ne-o dragă tovarășii de pe șantier: „Am prea să travagem cit mai multe învățăminte din experiența altor șantiere. Merge cu noi un tînar constructor, Romeo Popescu, unul dintre primii constructori veniți pe șantierul combinatului craiovean, cu experiență în producție și în munca culturală. Confrunțarea experiențelor, a activităților interese, se va face, astfel, nu numai prin intermediul ziurlui, ci chiar acolo, pe marile șantiere. Cînd va fi cazul, reporterii se vor retrage, rămînînd simpli martori ai dialogului...”

Mașina gonește pe asfaltul șoselei, spre vestul Olteniei. În reportajul viitor, șantierul Combinatului de industrializare a lemnului de la Turnu-Severin.

ILIE PURCĂRU
VASILE BARAN
Fotografia: I. CUCU

COMBINATULUI CHIMIC CRAIOVA

Directorul general face apel către tineri

Un astfel de tînar constructor este chiar directorul general al Întreprinderii de șantier construcții-montaje Craiova a M.P.Ch., inginerul Ion Ilea. (Are 29 de ani; pînă anul trecut a fost utemist; și are, pe deasupra, o practică de 7 ani pe marile șantiere).

În biroul său — întrerupți, aproape din clipă în clipă, de zbrîntitul telefonelor, de oamenii care intră și ies, avînd asupra noastră inițiativa problemei arzătoare ale producției — înghebam un scurt interviu, pe tema centrală a mesei noastre rotunde: contribuția tineretului la darea în folosință la termen a combinatului.

— Vă ascultăm...
— În prezent, toate eforturile sînt îndreptate spre urcarea a trei acțiuni: montajul la fabrica de oxigen, instalațiile de înaltă presiune la fabrica de amoniac, precum și construcția stației de tratare a apelor de riu. Ce sarcini revin tineretului, în aceste acțiuni decizive?

...Sînt sarcini multiple, pe care directorul le expune detaliat. Iată-le, într-o scurtă sinteză, pe cele mai importante:
• Litor de montaj: ritmul lor general depășește, în lumie care sînt, cele mai bune succese ale lunii ianuarie! Pentru aceasta se impune, ca o condiție obligatorie, stabilirea unei mai strîns colaborări între constructori, montori și instalatori, care vor lucra peste puțină vreme „intercalat și în paralel”, și care, în consecință, trebuie să acționeze ca un singur mecanism; nici o rotivă să nu stînjenească mișcarea celei de-alături!

• La fabrica de amoniac: stabilirea celor mai bune măsuri, care să asigure, în termenul cel mai scurt, un ritm de lucru superior la instalațiile de înaltă presiune. Din nou, ca problemă centrală, concurența între constructori, montori...
• La stația de tratare a apelor de riu: și ritm, și calitate superioară, și rezolvarea unor probleme tehnice complexe, care prind, o dată cu înalta calificare, însușirea, tenacitate, curaj; tinerii constructori vor lucra sub pămînt, printre pinze de apă.

— Aici, la stația de tratare — conchide tov. Ilea — ca și la sectoarele de care v-am vorbit înainte, se impune, în etapa actuală, intervenția deosebit de activă a organizațiilor U.T.M., a muncii de educație cu obiective precise: trecerea la aplicarea, pe larg, intensivă, a celor mai înaintate metode de lucru. Retineți-vă răz pe aspectul următor al problemei: aplicarea celor mai avansate metode. Sînt sute de oameni pe șantier — nume prestigioase, mîndria construcției — care aplică aceste metode, dobîndind ritmuri înalte de lucru. Dacă toți tinerii le-ar îmbrățișa!...

...Oare cum au sunat aceste cuvinte? Ca o părere de rău? Ca o cerință pentru viitor? Vom vedea în curînd care e situația.

Treizeci de culori pe un panou...

Al doilea invitat la masa rotundă e tov. Pop Mihai, secretarul comitetului U.T.M. pe complex. Să-l ascultăm:
— Pentru folosirea celor mai înaintate metode — chezișie a atingerii obiectivelor pe care vi le-a expus tovarășul Ilea — ne-am străduit să realizăm un complex de măsuri.

Ne enumerăm circa 30 de măsuri — vii, variate, eficiente, verificate pe alte mari șantiere, sau izvorite aici, sub impulsul nevoilor concrete ale construcției. Un veritabil panou de culori, un mozaic a cărui diversitate se rezumă, totuși, în ultimă instanță, la reliefașul aceluiași idei: comitetul U.T.M. a dovedit, în această problemă, inițiativă, pasiune și competență. Să desprindem, iată, cîteva fragmente din mozaic.

• 17 conferințe tehnice despre metode moderne de construcție.

• 43 concursuri pe meserii, la care au participat peste 1.500 de tineri (zidari, instalatori, lăcătuși, sudori etc.). Dar e posibil, oare, un număr atît de înalt de concursuri — aproape un concurs pe săp-

tămînă? E posibil — în condiția în care comitetul U.T.M. își fixează în planul de muncă acest punct concret — „un concurs pe meserii în fiecare săptămînă” — în locul unor fraze abstracte, privind „organizarea unor concursuri” în general. Să ne oprim acum la cifra de 1.500. Cum de a fost cu puțină o atît de impresionantă mobilizare de tineri — peste trei sferturi din totalul celor ce lucrează pe șantier? E posibil și un asemenea lucru — cînd comitetul U.T.M. face o bună propagandă concursurilor. Întrebările, stabilite cu o lună înainte de ziua concursului, au fost difuzate, prin organizațiile U.T.M., tuturor tinerilor. Același organizații au întreprins o vie agitație în jurul pregătirii pentru concursuri: au afișat la panouri fotografiile primilor tineri înscriși, apoi pe ale tinerilor care se pregăteau mai intens; posturile U.T.M. de control au instituit o rubrică permanentă, „Aspiranții la premii”, cu aspecte din sondajele efectuate printre tinerii concurenți; în sîr-

șit, organizațiile au fixat — ca punct principal al adunărilor generale din perioadele respective — problema pregătirii pentru concursuri. (Astăzi, popularizînd printre tineri succesele celor de-o vîrstă cu ei, frunziși ca maestrul constructor Tălmăciu Valeriu, zidari ca I. Lăcătuș, betonisti ca Gh. Barbu, se adaugă totdeauna, sub fotografia de la panou sau la „Joițe tineretului”: „Ei s-au evidențiat, pentru prima oară, ca participanți la concursurile pe meserii”. O emulație pentru toți cei de față...)

• Dintre celelalte culori ale panoului activității comitetului U.T.M.: consfățuirile cu tinerii de diferite meserii (dulgheri, fierari-betonisti etc.). Din aceste consfățuirii s-au născut o seamă de inițiative; la consfățuirea cu tinerii dulgheri, participanții s-au angajat să lucreze „o zi pe săptămînă din materiale economisite”. Inițiativa, dezbătută cu tinerii din toate organizațiile, s-a extins apoi și la alte profesii.

Cum poate comitetul U.T.M. să sri-

jine extinderea unei inițiative, a unei metode moderne de lucru?
Un exemplu. În toate organizațiile U.T.M. s-au ținut cicluri de conferințe pe tema: „Să cunoaștem marile șantiere”. Apoi, cînea a propus — vîndînd tot mai atrăgătoare tinerilor spre îmbrățișarea celor mai moderne metode de lucru — un ciclu de conferințe avînd ca deversă: „Să ne cunoaștem mai bine propriul șantier!”. Astfel intr-o după-amiază, 100 de tineri dulgheri, proaspăt angajați pe șantier, au încercat „clapotele de beton” ale marilor turnuri de granulare. Un tînar inginer le-a vorbit despre sistemul de granulare — protecat în țară la nivelul tehnicii mondiale — informîndu-i apoi că aceste „clapote de beton” au fost construite în întregime prin metoda cofrajelor gisante, ceea ce a dus la economii și la scurtarea termenelor de execuție cu 40 la sută față de alte obiective. Apoi le-a explicat metoda, invitîndu-i, pentru ziua următoare, la o demonstrație practică,

— Voi ce sînteți?
— Operatori chimiști.
Se uită la sacul de sport și zîmbesc cu un fel de stînjeneală:
— Acum, eram într-o pauză...
Ceva mai tîrziu, i-am reușit pe viitorii operatori chimiști — elevi în anul III, deci peste cîteva luni muncitori calificiți — făcînd urmasi un fel de... sport: sortau piatră. Numai că, de data aceasta, nu se mai aflau în recreație, ci în plină activitate de... practică în producție! Nu, nu era nici o glumă și nici, din păcate, o întîmplare (să zicem că, dintr-un motiv oarecare, în ziua aceea maestrul se gîndise să le ceară ajutorul la sortarea pietrișului!). Dimpotrivă, totul decurgea după regulile celei mai perfecte organizări: o oră mai tîrziu, la școală, aveam să luăm cunoștință de un grafic cu repartizarea la practică a elevilor din anul II și III, grafic în care, la rubrica „locul de muncă”, stătea scris limpede: „operatori chimiști — sortare piatră pentru separatoare aer. Răspunde tov. inginer

Neamșu”. Iată, deci, că „activitatea practică” la sortatul pietrișului a fost lăsată, grație conducerii școlii și șantierului, nu pentru o oră sau o zi, ci pentru întregul an școlar!

Ne-am adus aminte de discuția noastră cu tovarășul director general Ilea. Gîndindu-ne la clipa în care uriașele instalații ale combinatului vor intra în funcțiune, dînsul compară acea clipă cu un veritabil examen, în care se verifică nu numai procedeele tehnologice alese, soluțiile tehnice ale proiectelor, calitatea utilajelor, execuția montajului, dar (și mai ales!) gradul de pregătire al muncitorilor și tehnicienilor: ei vor trebui să dovedească o înaltă pricepere, o deplină putere de stăpînire a acestor mari mașini și aparate moderne, astfel ca să atîngă, din prima zi, parametrii planificați!

Tinerii aceia — elevii ai școlii profesionale petrol-chimie, principală formă de pregătire a muncitorilor calificați pentru unitățile industriei noastre chimice — au fost trimiși să-și facă practica în cadrul

fabricilor în curs de montaj — secțiile de producție ale mîntorului combinat — ca într-un loc unde se poate perfecționa cel mai bine legătura între cunoștințele teoretice și cele tehnice.

De ce stau lucrurile așa? Care sînt cauzele? Să ascultăm cîteva păreri:

Patru responsabili se arată cu degetul

— Voi ce sînteți?
— Operatori chimiști.
Se uită la sacul de sport și zîmbesc cu un fel de stînjeneală:
— Acum, eram într-o pauză...
Ceva mai tîrziu, i-am reușit pe viitorii operatori chimiști — elevi în anul III, deci peste cîteva luni muncitori calificiți — făcînd urmasi un fel de... sport: sortau piatră. Numai că, de data aceasta, nu se mai aflau în recreație, ci în plină activitate de... practică în producție! Nu, nu era nici o glumă și nici, din păcate, o întîmplare (să zicem că, dintr-un motiv oarecare, în ziua aceea maestrul se gîndise să le ceară ajutorul la sortarea pietrișului!). Dimpotrivă, totul decurgea după regulile celei mai perfecte organizări: o oră mai tîrziu, la școală, aveam să luăm cunoștință de un grafic cu repartizarea la practică a elevilor din anul II și III, grafic în care, la rubrica „locul de muncă”, stătea scris limpede: „operatori chimiști — sortare piatră pentru separatoare aer. Răspunde tov. inginer

Neamșu”. Iată, deci, că „activitatea practică” la sortatul pietrișului a fost lăsată, grație conducerii școlii și șantierului, nu pentru o oră sau o zi, ci pentru întregul an școlar!

Ne-am adus aminte de discuția noastră cu tovarășul director general Ilea. Gîndindu-ne la clipa în care uriașele instalații ale combinatului vor intra în funcțiune, dînsul compară acea clipă cu un veritabil examen, în care se verifică nu numai procedeele tehnologice alese, soluțiile tehnice ale proiectelor, calitatea utilajelor, execuția montajului, dar (și mai ales!) gradul de pregătire al muncitorilor și tehnicienilor: ei vor trebui să dovedească o înaltă pricepere, o deplină putere de stăpînire a acestor mari mașini și aparate moderne, astfel ca să atîngă, din prima zi, parametrii planificați!

Tinerii aceia — elevii ai școlii profesionale petrol-chimie, principală formă de pregătire a muncitorilor calificați pentru unitățile industriei noastre chimice — au fost trimiși să-și facă practica în cadrul

fabricilor în curs de montaj — secțiile de producție ale mîntorului combinat — ca într-un loc unde se poate perfecționa cel mai bine legătura între cunoștințele teoretice și cele tehnice.

De ce stau lucrurile așa? Care sînt cauzele? Să ascultăm cîteva păreri:

— Voi ce sînteți?
— Operatori chimiști.
Se uită la sacul de sport și zîmbesc cu un fel de stînjeneală:
— Acum, eram într-o pauză...
Ceva mai tîrziu, i-am reușit pe viitorii operatori chimiști — elevi în anul III, deci peste cîteva luni muncitori calificiți — făcînd urmasi un fel de... sport: sortau piatră. Numai că, de data aceasta, nu se mai aflau în recreație, ci în plină activitate de... practică în producție! Nu, nu era nici o glumă și nici, din păcate, o întîmplare (să zicem că, dintr-un motiv oarecare, în ziua aceea maestrul se gîndise să le ceară ajutorul la sortarea pietrișului!). Dimpotrivă, totul decurgea după regulile celei mai perfecte organizări: o oră mai tîrziu, la școală, aveam să luăm cunoștință de un grafic cu repartizarea la practică a elevilor din anul II și III, grafic în care, la rubrica „locul de muncă”, stătea scris limpede: „operatori chimiști — sortare piatră pentru separatoare aer. Răspunde tov. inginer

Neamșu”. Iată, deci, că „activitatea practică” la sortatul pietrișului a fost lăsată, grație conducerii școlii și șantierului, nu pentru o oră sau o zi, ci pentru întregul an școlar!

Ne-am adus aminte de discuția noastră cu tovarășul director general Ilea. Gîndindu-ne la clipa în care uriașele instalații ale combinatului vor intra în funcțiune, dînsul compară acea clipă cu un veritabil examen, în care se verifică nu numai procedeele tehnologice alese, soluțiile tehnice ale proiectelor, calitatea utilajelor, execuția montajului, dar (și mai ales!) gradul de pregătire al muncitorilor și tehnicienilor: ei vor trebui să dovedească o înaltă pricepere, o deplină putere de stăpînire a acestor mari mașini și aparate moderne, astfel ca să atîngă, din prima zi, parametrii planificați!

Tinerii aceia — elevii ai școlii profesionale petrol-chimie, principală formă de pregătire a muncitorilor calificați pentru unitățile industriei noastre chimice — au fost trimiși să-și facă practica în cadrul

fabricilor în curs de montaj — secțiile de producție ale mîntorului combinat — ca într-un loc unde se poate perfecționa cel mai bine legătura între cunoștințele teoretice și cele tehnice.

De ce stau lucrurile așa? Care sînt cauzele? Să ascultăm cîteva păreri:

— Voi ce sînteți?
— Operatori chimiști.
Se uită la sacul de sport și zîmbesc cu un fel de stînjeneală:
— Acum, eram într-o pauză...
Ceva mai tîrziu, i-am reușit pe viitorii operatori chimiști — elevi în anul III, deci peste cîteva luni muncitori calificiți — făcînd urmasi un fel de... sport: sortau piatră. Numai că, de data aceasta, nu se mai aflau în recreație, ci în plină activitate de... practică în producție! Nu, nu era nici o glumă și nici, din păcate, o întîmplare (să zicem că, dintr-un motiv oarecare, în ziua aceea maestrul se gîndise să le ceară ajutorul la sortarea pietrișului!). Dimpotrivă, totul decurgea după regulile celei mai perfecte organizări: o oră mai tîrziu, la școală, aveam să luăm cunoștință de un grafic cu repartizarea la practică a elevilor din anul II și III, grafic în care, la rubrica „locul de muncă”, stătea scris limpede: „operatori chimiști — sortare piatră pentru separatoare aer. Răspunde tov. inginer

Neamșu”. Iată, deci, că „activitatea practică” la sortatul pietrișului a fost lăsată, grație conducerii școlii și șantierului, nu pentru o oră sau o zi, ci pentru întregul an școlar!

Ne-am adus aminte de discuția noastră cu tovarășul director general Ilea. Gîndindu-ne la clipa în care uriașele instalații ale combinatului vor intra în funcțiune, dînsul compară acea clipă cu un veritabil examen, în care se verifică nu numai procedeele tehnologice alese, soluțiile tehnice ale proiectelor, calitatea utilajelor, execuția montajului, dar (și mai ales!) gradul de pregătire al muncitorilor și tehnicienilor: ei vor trebui să dovedească o înaltă pricepere, o deplină putere de stăpînire a acestor mari mașini și aparate moderne, astfel ca să atîngă, din prima zi, parametrii planificați!

— Voi ce sînteți?
— Operatori chimiști.
Se uită la sacul de sport și zîmbesc cu un fel de stînjeneală:
— Acum, eram într-o pauză...
Ceva mai tîrziu, i-am reușit pe viitorii operatori chimiști — elevi în anul III, deci peste cîteva luni muncitori calificiți — făcînd urmasi un fel de... sport: sortau piatră. Numai că, de data aceasta, nu se mai aflau în recreație, ci în plină activitate de... practică în producție! Nu, nu era nici o glumă și nici, din păcate, o întîmplare (să zicem că, dintr-un motiv oarecare, în ziua aceea maestrul se gîndise să le ceară ajutorul la sortarea pietrișului!). Dimpotrivă, totul decurgea după regulile celei mai perfecte organizări: o oră mai tîrziu, la școală, aveam să luăm cunoștință de un grafic cu repartizarea la practică a elevilor din anul II și III, grafic în care, la rubrica „locul de muncă”, stătea scris limpede: „operatori chimiști — sortare piatră pentru separatoare aer. Răspunde tov. inginer

Neamșu”. Iată, deci, că „activitatea practică” la sortatul pietrișului a fost lăsată, grație conducerii școlii și șantierului, nu pentru o oră sau o zi, ci pentru întregul an școlar!

Ne-am adus aminte de discuția noastră cu tovarășul director general Ilea. Gîndindu-ne la clipa în care uriașele instalații ale combinatului vor intra în funcțiune, dînsul compară acea clipă cu un veritabil examen, în care se verifică nu numai procedeele tehnologice alese, soluțiile tehnice ale proiectelor, calitatea utilajelor, execuția montajului, dar (și mai ales!) gradul de pregătire al muncitorilor și tehnicienilor: ei vor trebui să dovedească o înaltă pricepere, o deplină putere de stăpînire a acestor mari mașini și aparate moderne, astfel ca să atîngă, din prima zi, parametrii planificați!

Tinerii aceia — elevii ai școlii profesionale petrol-chimie, principală formă de pregătire a muncitorilor calificați pentru unitățile industriei noastre chimice — au fost trimiși să-și facă practica în cadrul

fabricilor în curs de montaj — secțiile de producție ale mîntorului combinat — ca într-un loc unde se poate perfecționa cel mai bine legătura între cunoștințele teoretice și cele tehnice.

De ce stau lucrurile așa? Care sînt cauzele? Să ascultăm cîteva păreri:

— Voi ce sînteți?
— Operatori chimiști.
Se uită la sacul de sport și zîmbesc cu un fel de stînjeneală:
— Acum, eram într-o pauză...
Ceva mai tîrziu, i-am reușit pe viitorii operatori chimiști — elevi în anul III, deci peste cîteva luni muncitori calificiți — făcînd urmasi un fel de... sport: sortau piatră. Numai că, de data aceasta, nu se mai aflau în recreație, ci în plină activitate de... practică în producție! Nu, nu era nici o glumă și nici, din păcate, o întîmplare (să zicem că, dintr-un motiv oarecare, în ziua aceea maestrul se gîndise să le ceară ajutorul la sortarea pietrișului!). Dimpotrivă, totul decurgea după regulile celei mai perfecte organizări: o oră mai tîrziu, la școală, aveam să luăm cunoștință de un grafic cu repartizarea la practică a elevilor din anul II și III, grafic în care, la rubrica „locul de muncă”, stătea scris limpede: „operatori chimiști — sortare piatră pentru separatoare aer. Răspunde tov. inginer

Neamșu”. Iată, deci, că „activitatea practică” la sortatul pietrișului a fost lăsată, grație conducerii școlii și șantierului, nu pentru o oră sau o zi, ci pentru întregul an școlar!

Ne-am adus aminte de discuția noastră cu tovarășul director general Ilea. Gîndindu-ne la clipa în care uriașele instalații ale combinatului vor intra în funcțiune, dînsul compară acea clipă cu un veritabil examen, în care se verifică nu numai procedeele tehnologice alese, soluțiile tehnice ale proiectelor, calitatea utilajelor, execuția montajului, dar (și mai ales!) gradul de pregătire al muncitorilor și tehnicienilor: ei vor trebui să dovedească o înaltă pricepere, o deplină putere de stăpînire a acestor mari mașini și aparate moderne, astfel ca să atîngă, din prima zi, parametrii planificați!

Tinerii aceia — elevii ai școlii profesionale petrol-chimie, principală formă de pregătire a muncitorilor calificați pentru unitățile industriei noastre chimice — au fost trimiși să-și facă practica în cadrul

fabricilor în curs de montaj — secțiile de producție ale mîntorului combinat — ca într-un loc unde se poate perfecționa cel mai bine legătura între cunoștințele teoretice și cele tehnice.

De ce stau lucrurile așa? Care sînt cauzele? Să ascultăm cîteva păreri:

— Voi ce sînteți?
— Operatori chimiști.
Se uită la sacul de sport și zîmbesc cu un fel de stînjeneală:
— Acum, eram într-o pauză...
Ceva mai tîrziu, i-am reușit pe viitorii operatori chimiști — elevi în anul III, deci peste cîteva luni muncitori calificiți — făcînd urmasi un fel de... sport: sortau piatră. Numai că, de data aceasta, nu se mai aflau în recreație, ci în plină activitate de... practică în producție! Nu, nu era nici o glumă și nici, din păcate, o întîmplare (să zicem că, dintr-un motiv oarecare, în ziua aceea maestrul se gîndise să le ceară ajutorul la sortarea pietrișului!). Dimpotrivă, totul decurgea după regulile celei mai perfecte organizări: o oră mai tîrziu, la școală, aveam să luăm cunoștință de un grafic cu repartizarea la practică a elevilor din anul II și III, grafic în care, la rubrica „locul de muncă”, stătea scris limpede: „operatori chimiști — sortare piatră pentru separatoare aer. Răspunde tov. inginer

Neamșu”. Iată, deci, că „activitatea practică” la sortatul pietrișului a fost lăsată, grație conducerii școlii și șantierului, nu pentru o oră sau o zi, ci pentru întregul an școlar!

Ne-am adus aminte de discuția noastră cu tovarășul director general Ilea. Gîndindu-ne la clipa în care uriașele instalații ale combinatului vor intra în funcțiune, dînsul compară acea clipă cu un veritabil examen, în care se verifică nu numai procedeele tehnologice alese, soluțiile tehnice ale proiectelor, calitatea utilajelor, execuția montajului, dar (și mai ales!) gradul de pregătire al muncitorilor și tehnicienilor: ei vor trebui să dovedească o înaltă pricepere, o deplină putere de stăpînire a acestor mari mașini și aparate moderne, astfel ca să atîngă, din prima zi, parametrii planificați!

Tinerii aceia — elevii ai școlii profesionale petrol-chimie, principală formă de pregătire a muncitorilor calificați pentru unitățile industriei noastre chimice — au fost trimiși să-și facă practica în cadrul

fabricilor în curs de montaj — secțiile de producție ale mîntorului combinat — ca într-un loc unde se poate perfecționa cel mai bine legătura între cunoștințele teoretice și cele tehnice.

— Voi ce sînteți?
— Operatori chimiști.
Se uită la sacul de sport și zîmbesc cu un fel de stînjeneală:
— Acum, eram într-o pauză...
Ceva mai tîrziu, i-am reușit pe viitorii operatori chimiști — elevi în anul III, deci peste cîteva luni muncitori calificiți — făcînd urmasi un fel de... sport: sortau piatră. Numai că, de data aceasta, nu se mai aflau în recreație, ci în plină activitate de... practică în producție! Nu, nu era nici o glumă și nici, din păcate, o întîmplare (să zicem că, dintr-un motiv oarecare, în ziua aceea maestrul se gîndise să le ceară ajutorul la sortarea pietrișului!). Dimpotrivă, totul decurgea după regulile celei mai perfecte organizări: o oră mai tîrziu, la școală, aveam să luăm cunoștință de un grafic cu repartizarea la practică a elevilor din anul II și III, grafic în care, la rubrica „locul de muncă”, stătea scris limpede: „operatori chimiști — sortare piatră pentru separatoare aer. Răspunde tov. inginer

Neamșu”. Iată, deci, că „activitatea practică” la sortatul pietrișului a fost lăsată, grație conducerii școlii și șantierului, nu pentru o oră sau o zi, ci pentru întregul an școlar!

Ne-am adus aminte de discuția noastră cu tovarășul director general Ilea. Gîndindu-ne la clipa în care uriașele instalații ale combinatului vor intra în funcțiune, dînsul compară acea clipă cu un veritabil examen, în care se verifică nu numai procedeele tehnologice alese, soluțiile tehnice ale proiectelor, calitatea utilajelor, execuția montajului, dar (și mai ales!) gradul de pregătire al muncitorilor și tehnicienilor: ei vor trebui să dovedească o înaltă pricepere, o deplină putere de stăpînire a acestor mari mașini și aparate moderne, astfel ca să atîngă, din prima zi, parametrii planificați!

Tinerii aceia — elevii ai școlii profesionale petrol-chimie, principală formă de pregătire a muncitorilor calificați pentru unitățile industriei noastre chimice — au fost trimiși să-și facă practica în cadrul

fabricilor în curs de montaj — secțiile de producție ale mîntorului combinat — ca într-un loc unde se poate perfecționa cel mai bine legătura între cunoștințele teoretice și cele tehnice.

De ce stau lucrurile așa? Care sînt cauzele? Să ascultăm cîteva păreri:

— Voi ce sînteți?
— Operatori chimiști.
Se uită la sacul de sport și zîmbesc cu un fel de stînjeneală:
— Acum, eram într-o pauză...
Ceva mai tîrziu, i-am reușit pe viitorii operatori chimiști — elevi în anul III, deci peste cîteva luni muncitori calificiți — făcînd urmasi un fel de... sport: sortau piatră. Numai că, de data aceasta, nu se mai aflau în recreație, ci în plină activitate de... practică în producție! Nu, nu era nici o glumă și nici, din păcate, o întîmplare (să zicem că, dintr-un motiv oarecare, în ziua aceea maestrul se gîndise să le ceară ajutorul la sortarea pietrișului!). Dimpotrivă, totul decurgea după regulile celei mai perfecte organizări: o oră mai tîrziu, la școală, aveam să luăm cunoștință de un grafic cu repartizarea la practică a elevilor din anul II și III, grafic în care, la rubrica „locul de muncă”, stătea scris limpede: „operatori chimiști — sortare piatră pentru separatoare aer. Răspunde tov. inginer

Neamșu”. Iată, deci, că „activitatea practică” la sortatul pietrișului a fost lăsată, grație conducerii școlii și șantierului, nu pentru o oră sau o zi, ci pentru întregul an școlar!

Ne-am adus aminte de discuția noastră cu tovarășul director general Ilea.

Vizitele delegației Consiliului Central al Uniunii sindicatelor din R. S. F. Iugoslavia

Delegația Consiliului Central al Uniunii sindicatelor din R.S.F. Iugoslavia, condusă de tovarășul Svetozar Vukmanovic-Tempo, prezintă Consiliului Central al Uniunii sindicatelor Iugoslave, a vizitat în zilele de 6 și 7 februarie Uzinele „Electropulere” din Craiova și Combinatul Siderurgic din Hunedoara. Simbătă, membrii delegației au sosit în orașul Brașov. În cursul dimineții, oaspeții au vizitat Uzinele de tractoare, iar seara au asistat la un spectacol dat de clubul „Tractorul” de către formațiile artistice de amatori ale sindicatelor din localitate.

Vizitând cele trei mari obiective industriale, oaspeții s-au întreținut cu muncitorii, tehnicienii, inginerii, activiștii sindicali, care le-au dat explicații asupra proceselor tehnice

și le-au vorbit despre munca și realizările lor. Tovarășul Svetozar Vukmanovic-Tempo a felicitat pe muncitorii de la Uzinele „Electropulere” pentru faptul că într-un timp foarte scurt și-au însușit producția locomotivelor Diesel-electrice. El a apreciat modernitatea agregate ale Combinatului siderurgic din Hunedoara, precum și utilajele de prim rang cu care este înzestrată Uzina de tractoare.

În cursul vizitelor, oaspeții s-au întâlnit cu membrii Biroului executiv al Consiliului regional al sindicatelor Hunedoara și membrii Biroului executiv al Consiliului local al sindicatelor Brașov. Cu acest prilej, membrii delegației au fost informați despre activitatea sindicatelor din regiunea Hunedoara și orașul Brașov.

Informații

Consiliul pentru răspândirea cunoștințelor culturale și științifice din cadrul Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă a organizat simbătă după-amiază în sala Dalles un simpozion pe tema „Talent și măiestrie în slujba culturii noastre socialiste”. Și-au dat concursul artiștii populari: Ioana Bădu, Ștefan Ciobotărașu, Alexandru Ciucurencu și artiștii emeriți Maria Lăzărețu și Dan Iordăchescu.

Simbătă s-au deschis la Brașov lucrările celei de-a 9-a sesiuni științifice a cadrelor didactice ale Institutului poli-

tehnic din localitate. Participă reprezentanți ai Academiei R. P. Romine, ai Institutelor de învățământ superior din București, Cluj, Iași, Timișoara și Galați, ai Institutelor de cercetări și de protecții din întreaga țară, specialiști ai uzinelor constructoare de mașini.

Mezzosoprană Elena Cernel, prim-solistă a Teatrului de Operă și Balet al R. P. Romine, a plecat la Istanbul unde își va da concursul la o serie de spectacole cu opera „Carmen”.

(Agerpres)

În acest an — peste 6 000 000 ploi hibridi !

(Urmare din pag. 1)

cină, datorită măsurilor luate, poate fi realizată înainte de termen și depășită cu suprafețe importante. Pentru înfrângerea ei este necesar ca în cursul acestui an să se planteze cu ploi o suprafață de cel puțin 6 600 de hectare. Și aceste plantații, în majoritatea cazurilor, se execută în apropierea orașelor și satelor, în locuri învecinate sau la care se poate ajunge cu ușurință, în lunile iulior și Lunca Dunării. Înlocuindu-se suprafețe importante care astăzi sînt ocupate de specii scorburoase și fără o valoare ridicată.

Eficiența economică a acestor plantații de ploie este foarte ridicată. De pildă, un kilometru de aliniament de ploie (200 de bucăți) a cărei producție este echivalentă cu aceea a unui hectar plantat cu această specie forestieră, poate da în circa 25 de ani aproape 500 mc de masă lemnoasă, care înlocuiește în mare măsură și cererile de rășinoase, în timp ce un hectar de molid produce aceeași cantitate în cel puțin 100 de ani. În acest timp aliniamentul de ploie sau un hectar de ploie în masiv va da patru producții, deși circa 2 000 mc.

Un alt avantaj al acestor plantații este acela că încă de la vârste mici, prin executarea rădărilor, se pot da economiei naționale importante cantități de material lemnoos bun pentru celuloză, plăci aglomerate și construcție rurală.

În Lunca Dunării, unde prin îndigurile se vor scoate de sub inundații întinse suprafețe agricole, un rol din cele mai importante pentru protecția digurilor construite și celor ce se vor construi, precum și pentru apărarea malurilor de rupturi li au tocmai aceste plantații.

Pentru anul 1964, sarcini importante de împăduriri cu ploie revin în primul rînd regiunilor limitrofe Luncoi și Deltei Dunării, ca: București (2 200 ha), Galați (1 000 ha), Dobrogea (477 ha) și regiunile în care se execută plantații și în special în zonele dig-mal. În regiunea București lucrările sînt concentrate în raioanele Fetești și Călărași, iar în regiunea Galați în raionul Brăila. Suprafețe mari de plantat cu ploi au și celelalte regiuni ca Argeș (550 ha), Suceava (630 ha), Iași (300 ha), Bacău (200 ha) etc.

Rezultă din cele expuse mai sus, că tineretul poate aduce o contribuție însemnată la realizarea în totalitate a aliniamentelor de ploie de-a lungul drumurilor naționale, regionale și comunale, a canalelor de irigație și de desecare și de-a lungul rîurilor, precum și la executarea plantațiilor de ploie în lunile rîurilor și în Lunca Dunării, deoarece șantierele de lucru sînt apropiate, iar munca este ușoară și frumoașă.

Tineretul patriei noastre este foarte entuziasmat: a dovedit aceasta prin atîtea fapte frumoase, prin participarea sa activă la tradiționalele acțiuni de muncă patriotică.

Acad. Iorgu Iordan la Montevideo

MONTVIDEO 8 (Agerpres). — Acad. Iorgu Iordan a prezentat la Facultatea de umanistică și științe a Universității din Montevideo două conferințe despre „Lexic limbilor iber-romance” și „Spaniola și Romina ca arii laterale ale latinății”. La conferințe au participat cadre didactice ale Universității, specialiști în lingvistică, membri ai Comisiei naționale U.N.E.S.C.O., studenți și numeroși oameni de știință și cultură.

În cadrul interviului luat de televiziunea acad. Iorgu Iordan a vorbit despre știința lingvistică și despre cercetările lingvistice în R. P. Romine.

Înscăinutul cu ataceri de Interim al R. P. Romine la Montevideo, Traian Moraru, a oferit la legea un cocteil în cinstea acad. Iorgu Iordan. Au fost prezenți dr. Mario Cassiani, rectorul Universității din Montevideo, prof. dr. Rodolfo Talice, decanul Facultății de umanistică și științe, prof. Luis Isern, decanul Facultății de medicină, prof. dr. Clemente Estable, vice-președintele Comisiei naționale U.N.E.S.C.O., profesori universitari etc.

Răspunsurile unor șefi de state și guverne la mesajul lui N. S. Hrușciov

MOSCOVA 8 (Agerpres). — Răspunzând la mesajul lui N. S. Hrușciov, adresat la 31 decembrie 1963 șefilor de state și guverne, președintele Jorge Alessandri al Republicii Chile arată că țara sa dorește în mod sincer pacea și este îndreptățită să contradică inter-naționale pot fi rezolvate prin mijloace pașnice, în condițiile respectării tratatelor în vigoare. Președintele arată că ideile cuprinse în mesajul lui N. S. Hrușciov vor fi studiate cu cea mai mare atenție de guvernul chilian.

Șeful guvernului provizoriu al Republicii Dahomey, Christophe Soglo, salută mesajul șefilor guvernului sovietic, exprimându-și în același timp încrederea că O.N.U. și în ceea ce privește statele africane, Organizația Unității Africane ar putea acorda un ajutor efectiv în pregătirea, iar apoi în încheierea unui tratat cu privire la reglementarea pe cale pașnică a problemelor teritoriale și de frontieră. Sirimavo Bandaranaike, primul ministru al Ceylonului, arată în mesajul său de răspuns că încheierea unui acord internațional, prin care statele să renunțe la folosirea forței în rezolvarea litigiilor terito-

După cum a relatat agenția U.P.I., la New York a avut loc o puternică acțiune de protest împotriva segregării rasiale existente în instituțiile publice de învățământ ale orașului. Aproape 300 000 de școlari în majoritate negri și portoricani, au declarat o grevă de 24 ore, boicotînd cursurile. În logralie: Elevii negri și portoricani, în timpul grevei, cîntînd cîntece consacrate integrării elevilor de culoare în școli.

Foto: FRANCE PRESSE

DE PESTE HOTARE

În legătură cu problema Ciprului

PNOM PENH 8 (Agerpres). — Într-un mesaj adresat lui Lyndon Johnson, președintele Statelor Unite ale Americii, șeful statului cambodgian, prințul Norodom Sianuk a cerut să se convoace de urgență la Geneva o conferință pentru garantarea neutralității Cambodgiei.

În mesajul său prințul Norodom Sianuk atrage atenția asupra repetatelor atacuri întreprinse de trupele sud-vietnameze împotriva satelor pașnice cambodgiene.

Mesaj al lui U Thant

NEW YORK — La 7 februarie, secretarul general al O.N.U. U Thant, a adresat mesaje identice ministrilor afacerilor externe ai Indoneziei, Filipinelor și Federației Malayeză și Indonezia.

Aspect al unui miting de protest al tineretului cipriot, de origine greacă, în centrul orașului Nicosia, împotriva planului anglo-american de trimitere în Cipru a unei forțe internaționale de poliție a N.A.T.O.

Măsurile ale guvernului brazilian

RIO DE JANEIRO 8 (Agerpres). — După cum menționează agenția Prensa Latina în orașul Governador Valadares au fost trimise trupe braziliene după ce proprietarii de pământuri înarmați au amenințat că se vor opune cu forța improprietății țăranilor lipsiți de pământ. Guvernul brazilian a însărcinat recent Agenția pentru reforma agrară să improprietezească un număr de țăranii cu pământuri întinse nefolosite situate la frontiera dintre statele Rio de Janeiro și Bahia. În legătură cu aceasta ziarul „Correio da Manhã” a relatat că elementele reacționare, aflate în slujba latifundiarilor, au transportat arme în această regiune pentru a se opune acțiunii de improprietăți. Prin cîteva posturi de radio particulare aceste elemente au adresat atacuri împotriva președintelui

Problemele medicale ale Venezuelei

L a Caracas s-au desfășurat lucrările celui de-al doilea seminar național pentru problemele științifice medicale din Venezuela. După cum a declarat ministrul ocrotirii sănătății din Venezuela, care a deschis lucrările seminarului, țara întâmpină numeroase greutăți în domeniul descoperirii medicale, cu urmare a alocațiilor insuficiente, lipsei de clădiri pentru școlile medicale, numărului redus al cadrelor calificate.

Teatrul francez și tineretul

L a Paris a fost creată Asociația amicilor teatrului pentru copii și tineret. Asociația a publicat primul număr al unei reviste „Teatrul francez și tineretul” care are scopul de a reuni opiniile tineretului celor care, în Franța sau în alte țări, luptă pentru același ideal: organizarea unor spectacole de bună calitate pentru copii și

Manuscrisele primului autor dramatic egiptean

Revista „World Premieres” (editată de Institutul Internațional de Teatru) anunță descoperirea manuscriselor primului autor dramatic egiptean, James Sanua, cunoscut sub pseudonimul Abu Naddara, și considerat întemeietorul teatrului și presei satirice egiptene.

Născut la Cairo în 1839, Sanua a organizat în 1870 prima trupă de teatru egiptean. El a scris 32 de piese, farse și comedii, în care își ridică de vici și bîcînuște abuzurile și samavolnicile autorităților turcești, diame în care revine eroi populari ai Egiptului.

Viceregele turc, kedivul Ismail, a ordonat dizolvarea trupei în 1872. Sanua nu s-a descurajat și a editat un ziar „Abu Naddara”, primul ziar satiric din Egipt în care atacă direct pe membrii curții regale și ai guvernului. Urmărit de poliție, Sanua s-a refugiat în Franța, unde a murit în 1912. Rămase în manuscris, pieselor li s-a pierdut urma. Prin găsirea lor se completează o lacună în istoria teatrului arab.

O mumie cu o vechime de 1800 ani

Cu ocazia unui săpătură efectuată recent în apropiere de Roma, un buldozer a scos întâmplător la iveală un sarcofag sculptat, în care s-a găsit corpul

liber, înainte de a lăsa bariera de a acționa semnalele de liberă trecere pentru convoiul care sosește. Sub camera de televiziune este instalat un difuzor legat de cabina de comandă, care permite acuarului să dirijeze circulația și să accelereze evacuarea trenului.

Televiziunea în sprijinul circulației

Pentru a spori securitatea circulației automobilelor, trenurilor și tramvaielor, în Italia se experimentează instalații de televiziune pentru controlul punctelor de încrucișare ne-supravegheate. Astfel de instalații au fost plasate experimental în cîteva zone din nordul Italiei. În

apropierea gării Fara Sabina din Roma se găsește o asemenea instalație experimentală care constă dintr-o cameră de televiziune plasată într-un punct în apropierea unei zone unde șoseaua traversează calea ferată. Această cameră este legată în circuit înflis cu un post de televiziune aflat în cabina de comandă a stației de dirijare a acelor. Dispozitive de televiziune permit acuarului să constate dacă trecerea este

Încordare la frontiera dintre Somalia și Etiopia

ADDIS-ABEBA. — Agențiile de presă semnalează că în cursul zilelor de vineri și simbătă la frontiera dintre Somalia și Etiopia au izbucnit ciocniri militare violente care au antrenat forțele militare regulate ale celor două țări. Ciocnirile au avut loc deosebit în regiunea de frontieră Ogaden care aparține Etiopiei dar pe care o revendică cu insistență Somalia, dat fiind faptul că este locuită în mare parte de populația somaleză. Atît Somalia cît și Etiopia își declină responsabilitatea pentru dezlănțuirea ciocnirilor militare. După cum anunță agenția France Presse, potrivit unor comunicate provizorii, în cursul luptelor, alit de o parte cît și de cealaltă s-au înregistrat morți și răniți.

Consiliul de Miniștri al Republicii Somalia s-a întrunit vineri seara, într-o ședință extraordinară, pentru a analiza situația la frontiera cu Etiopia. În comunicatul dat publicității la sfîrșitul ședin-

ței se anunță că guvernul Somaliei a declarat stare de urgență în regiunea situată la frontiera cu Etiopia. Simbătă dimineață împăratul Haile Selassie al Etiopiei a convocat guvernul care a hotărît decretarea stării de urgență și în regiunea etiopiană de la frontiera cu Somalia.

Într-un comunicat militar etiopian se anunță că lupte violente continuă să aibă loc în localitatea Togo Wichale — situată în provincia revendicată de Somalia. Cea mai mare parte a localității menționate a fost deja distrusă.

După cum s-a mai anunțat, în ultima vreme relațiile dintre Etiopia și Somalia s-au înrăutățit ca urmare a dilerendului de frontieră moștenit din timpul dominației colonialiste. Somalia revendică un teritoriu al Etiopiei situat la frontiera cu Somalia, respectiv provincia Ogaden, locuită de populație de origine somaleză. Încă după proclamarea independenței în 1960, Somalia a formulat revendicări cu privire la acest teritoriu, precum și cu privire la provincia de nord-est a Kenyei, locuită, de asemenea, de un mare număr de cetățeni de origine somaleză. Se știe că la conferința șefilor de state și guverne africane de la Addis Abeba, președintele Somaliei, Abdullah Osman a ridicat această problemă cu prilejul discuțiilor art. 3 al Cartei unității africane, care prevede „Respectarea suveranității și integrității teritoriale a fiecărui stat”. Toți șefii de state și guverne africane și-au exprimat însă dorința ca, în ciuda imperfecțiunilor existente, să fie menținut actualul statut teritorial al Africii. Au avut loc însă numeroase incidente provocate de persoane aparținînd unuia sau altuia dintre statele în conflict și care, după cum se vede au ajuns la adevărate operațiuni militare la care sînt antrenate trupele regulate. Realitatea este însă că și conflictele Somaliei cu cele două state vecine, Kenya și Etiopia ca și conflictele de frontieră dintre alte state africane constituie o urmare a dilerungatei dominații colonialiste.

O.N.U. și creează un pericol serios pentru pace.

ROMA 8 (Agerpres). — Răspunzînd în Parlament la întrebările deputaților, G. Saragat, ministrul afacerilor externe al Italiei, a exclus posibilitatea participării Italiei la forța de poliție a N.A.T.O. propusă de S.U.A. și Anglia pentru Cipru. Guvernul Italiei, a declarat el, a luat această hotărîre, ținînd seama de declarația președintelui Makarios, care se pronunță pentru rezolvarea crizei cipriote de către Consiliul de Securitate.

LAGOS. — În capitala Nigeriei a fost semnat vineri un comunicat comun cu privire la vizita pe care delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S. a făcut-o în această țară.

În cursul convorbirilor care au avut loc cu acești prieteni se subliniază în comunicat, s-a făcut un schimb folositor de păreri în problemele internaționale actuale. Cele două părți, se arată în comunicat, consideră că principiile coexistenței pașnice trebuie să călăuzească relațiile dintre state. Comunicatul subliniază de asemenea, că rezolvarea problemei dezarmării generale și totale ar avea un mare rol pentru întărirea păcii — născută a tuturor popoarelor lumii.

LONDRA. — La Londra s-a anunțat în mod oficial data vizitelor lui Douglas-Home, primul ministru al Marii Britanii, în Canada și Statele Unite. La 9 februarie Douglas-Home va pleca pe calea aerului în Canada, unde va face o vizită oficială de trei zile, după care, la 12 și 13 februarie, se va întîlni în Washington cu Lyndon Johnson, președintele S.U.A.

Alți în Canada, cîi și în S.U.A., premierul britanic va fi însoțit de Richard Butler, ministrul afacerilor externe.

CAIRO. — După cum anunță ziarul egiptean „Al Ahram” Organizația afro-asiatică pentru cooperare economică va trimite o delegație la Conferința O.N.U. pentru comerț și dezvoltare, care va începe lucrările la 24 martie, la Geneva. Din delegație vor face parte, printre alții, reprezentanți din India, R.A.U., Republica Mali, Guinea, Indonezia și Japonia.

Membrii delegației, scrie ziarul, vor supune conferinței o propunere privind stabilirea de prețuri echitabile la materiile prime în funcție de profliturile realizate de țările dezvoltate de pe urma exporturilor.

HANOI. — La Hanoi a sosit o delegație a grupului parlamentar francez care studiază relațiile economice și culturale cu țările Asiei. Delegația formată din șase membri este condusă de François Benard.

LEOPOLDVILLE. — După ce în cursul unei operațiuni împotriva partizanilor din provincia Kwilu și-a pierdut viața Eugene Ebaya, șeful statului major al armatei naționale congoleze, guvernul central a luat noi măsuri pentru a „restabili ordinea” în această provincie.

După cum anunță corespondentul agenției U.P.I., în locul lui Ebaya a fost numit Joseph Tshashi, comandantul batalionului nr. 3, instruit în mod special pentru luptele în junglă. Tshashi, este cunoscut ca unul dintre comandanții cei mai cruzi din armata congoleză. În calitate de nou șef al statului major, el a fost trimis împreună cu batalionul său în provincia Kwilu. În prezent, scrie agenția U.P.I., în Kwilu se află mai bine de 1 000 de soldați ai armatei centrale și urmează să plece alte batalioane de elită din Elisabethville și din Jadotville.

PARIS. — Agenția France Presse anunță, citind cercuri autorizate, că 300 de camioane, produse de firma franceză „Berliet”, au fost vindute Cubei.

NEW YORK. — La 7 februarie a avut loc o nouă ședință a Consiliului de Securitate consacrată problemei Kashmirului. După cum se știe, Consiliul a fost convocat la cererea guvernului pakistez.

În cursul ședinței a luat cuvîntul ministrul afacerilor externe al Pakistanului, Zulfiqar Ali Bhutto. Următoarea ședință a Consiliului de Securitate urmează să aibă loc la 10 februarie.

TOKIO. — La 8 februarie s-a deschis la Tokio cea de-a patrulea sesiune a Ligii linerului socialiste din Japonia. La lucrările Congresului participă 190 de delegați și 60 de observatori.

Congresul va examina raportul Comitetului Central Executiv, va elabora programul de activitate al organizației pe anul în curs și va alege noua conducere a Ligii.

COLOMBO. — La Colombo a sosit într-o vizită de bunăvoință o delegație a Republicii Democratice Germane, condusă de dr. Bruno Leuschner, locțiitor al președintelui Consiliului de miniștri. Delegația va purta tratative cu reprezentanți ai guvernului ceyloniez într-o serie de probleme interesînd cele două țări.

ACCRA. — Simbătă, la Accra, a avut loc o nouă demonstrație la care au luat parte peste 2 000 de studenți. Ea se înscrie în seria de demonstrații anti-americane care au avut loc în cursul acestei săptămîni la Accra.

Demonstrația studențească s-a desfășurat fără incidente. Citind un anunț oficial al guvernului ghanez, agenția Reuter anunță că șase profesori de la Universitatea din Accra între care patru americani, au fost destituiți și apoi expulzați sub învinuirea de a fi desfășurat o „activitate ce a adus prejudicii statului”.